

Kohtuasi T-137/04

Kurt Martin Mayer jt

vs

Euroopa Ühenduste Komisjon

Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Komisjoni otsus 2004/69/EÜ — Alpide biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade loetelu — Tühistamishagi — Vastuvõetamatus

Esimese Astme Kohtu määrus (esimene koda), 22. juuni 2006 II - 1827

Määruse kokkuvõte

Tühistamishagi — Füüsilised või juriidilised isikud — Neid otseselt ja isiklikult puudutavad aktid

(EÜ artikli 230 neljas lõik)

II - 1825

Hageja otsene puutumus, mis on EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel tühistamishagi vastuvõetavuse tingimus, eeldab, et vaidlusalune ühenduse meede avaldab hageja õiguslikule olukorrale otsesest mõju ega jätta seda akti rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutusõigust — akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid ühenduse õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme. See tähendab, et kui tegevus, mida liikmesriik peab institutsiooni poolt liikmesriigile adresseeritud ühenduse akti täitmiseks ette võtma, on puhtautomaatne, või kui asjaomase akti tagajärjed kehtestatakse üheselt, puudutab akt otseselt igat isikut, keda see tegevus mõjutab. Seevastu siis, kui akt jätab liikmesriigile võimaluse tegutseda või jätta tegutsemata või kui see ei kohusta teda tegutsema kindlaksmääratud viisil, on see, mis isikut konkreetselt mõjutab, liikmesriigi tegevus või tegevusetus, kuid mitte akt ise.

Otsus 2004/69/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Alptide biogeograafilises piirkonnas asuvate

ühenduse tähtsusega alade loetelu, mis määrab ühenduse tähtsusega aladeks Austria territooriumil asuvad alad, ei mõjuta kinnisasjade omanike õigusi ega kohustusi ning nende õiguste teostamist, kuna see otsus ei pane kohustusi ettevõtjatele ega eraisikuile ega sisalda ühtegi sätet ühenduse tähtsusega alade sellise kaitsekorra nagu säilitamismeetmete või loa andmise menetluse kohta.

Samuti ei kohaldata nende ettevõtjate suhtes vahetult kohustusi, mis tulenevad direktiivist 92/43 ning eelkõige selle artiklitest 4 ja 6, mis on liikmesriikidele kohustuslikud niipea, kui alad on vaidlustatud otsusega määratud ühenduse tähtsusega aladeks, kuna need kohustused eeldavad asjaomase liikmesriigi akti, mis täpsustaks, kuidas liikmesriik kavatseb neid kohustusi rakendada.

(vt punktid 58–60, 65)